

[Alfred Jensen.]

skatter. Den katastrofale stigning i arbejdsløsheden, som de seneste måneder har vist, rammer også i allerhøjeste grad ungdommen, så den tilføjes ikke alene økonomiske, men også sjælelige lidelser. Militariseringen betyder nye byrder for ungdommen. Der er nu praktisk talt ikke en ung mand, der ikke må aftjene sin værnepligt ved de militære styrker, civilforsvaret eller civilt arbejde. Hertil kommer, at tjenestetiden allerede er forlænget, og at den 18 måneders tjenestetid står foran sin gennemførelse. For ungdommen betyder det ikke alene en alvorlig indtægtsnedgang, men det betyder også, at den drages væk fra det fag og den uddannelse, hvortil tilknytningen må bevares, for at uddannelsen kan blive så god som muligt.

Man kan mene om disse byrder og deres nødvendighed, hvad man vil, men man kommer ikke uden om, at samfundet, når det stiller så store krav til ungdommen, også har en pligt til at give ungdommen politisk indflydelse og ordentlige kår at leve under og blive uddannet under. Derfor kræver ungdommen også med stigende styrke, at det samfund, der lægger så store pligter og byrder på den, nu gør sin skyldighed overfor de unge. Den kommunistiske gruppe er enig heri og mener, at tiden nu er inde til at træffe foranstaltninger til forbedring af ungdommens kår. Derfor har vi stillet dette forslag til beslutning.

Når vi stiller forslag til beslutning og ikke møder frem med forslag i lovforslags form om de forskellige problemers løsning, skyldes det ikke kun vanskelighederne ved at udarbejde sådanne forslag, når man ikke har administrationens bistand, men også den omstændighed, at der findes materiale og udarbejdede forslag nok. Der er ingen mangel på detaljerede forslag. Det, det skorter på, er noget helt andet, det er en beslutning fra dette ting om, at det materiale, der foreligger, skal bearbejdes, fremsættes i lovforslags form og gennemføres. Det er det, vort forslag tager sigte på at fastslå.

Vi har inddelt dette vort forslag til beslutning i 5 punkter, og om disse punkter vil jeg gerne sige nogle ord.

Under punkt 1 skitserer vi de forbedringer, der må gennemføres for lærlinge. Der nævnes for det første dagskolens indførelse. Det siger sig selv, at det unge menneske, der gennem 8 timer, måske endog mere, er beskæftiget ved hårdt arbejde og ofte må halse fra arbejdspladsen til hjemmet for at blive vasket, klædt om og få noget at spise og derefter igen må halse for at nå rettidigt

frem til aftenskolen, ikke får det samme udbytte af undervisningen, som hvis han kunne møde frisk og udhvilet frem for at modtage den teoretiske undervisning, der gives på aftenskolen. Jeg tror, at dette erkendes fra alle sider, og i en række lande har man draget konsekvensen deraf og indført dagskolen. Foruden foregangslandene, Sovjetunionen og folkedemokratierne, er Tyskland og Schweiz helt gået over til dagskolen, medens Sverige, Holland og Finland delvis har indført dagskolen. Det drejer sig altså om den teoretiske undervisning, der gives på aftenskolen. Det er sådan, at Danmark faktisk snart er det eneste land, der giver denne teoretiske undervisning i forlængelse af arbejdstiden i de første aftentimer. Alt taget i betragtning er det på tide, at man også i Danmark får aftenskoleundervisningen afskaffet og dagskoleundervisningen indført.

Dernæst nævner vi under punkt 1 arbejdstiden. Lærlingeloven fastsætter, at den normale arbejdstid for lærlinge kan tillægges $\frac{1}{2}$ time enten før eller efter arbejdstiden til tilrettelægning af eller oprydning efter arbejdet. Denne bestemmelse i forbindelse med aftenskolen har ført med sig, at mange lærlinge har en ugentlig arbejdstid på over 60 timer, ja, det er ikke ukendt, at der er lærlinge, der har en ugentlig arbejdstid på 65 timer, og der er endog dem, der kommer op på 70.

„Ekstrabladet“ kunne forleden meddele, at i statens tjeneste gaves der unge mennesker, der havde en arbejdstid på op til 91 timer ugentlig. Jeg tror, at dette tings medlemmer vil give mig ret i, at det er ganske forkasteligt, at der opretholdes en så lang arbejdstid. Den 8 timers arbejdsdag er jo rigelig for den voksne arbejder. Her er det påvist, hvilket gode det ville være, hvis man satte arbejdstiden yderligere ned, men hvad der gælder for den arbejder, der er fuldt udvokset, gælder i lige så høj grad for de unge mennesker, lærlinge og andre, der er under 18 år, og derfor foreslår vi, at man nu fastsætter, at arbejdstiden ikke må overskride de 8 timer daglig, og vi foreslår desuden, at maksimumsarbejdsugen ikke må være på mere end 44 timer.

Det krav, der stilles her i dette forslag, er i overensstemmelse med det krav, der rejses fra arbejderens side ved overenskomstforhandlingerne, og jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at det så nogenlunde stemmer med de forslag, ungdomskommissionen har udarbejdet, idet her tales om, at 45 timer ugentlig vil være passende. Jeg tror, man er enig med mig i, at når voksne arbejdere